

P.P. 19.12.14. 14

Zagreb, 19.12.2014
Broj • No: 0434/IG

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10000 Zagreb

Parnična stvar:

TUŽITELJ: EKO MEDIA d.o.o., Zagreb, Kneza Borne 3, OIB 54040058240
zastupano po punomoćniku Anti Glamuzini, odvjetniku iz Odvjetničkog
društva Glamuzina & Grošeta, zagreb, Krajiška 27

TUŽENIK: INA-INDUSTRIJA NAFTE, d.d., Zagreb, Avenija V. Holjevca 10, OIB
27759560625

TUŽBA

na utvrđenje, radi nalaganja
činidbe i naknade štete
VPS 106.073.887,88 kn
trostruko
prilog:
a/ punomoć za zastupanje
b/ isprave

- I. Dana 20.9.2012. godine tužitelj i tuženik zaključili su Ugovor o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 i Aneks 1. Ugovora o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 (nastavno: Ugovor). Predmet Ugovora (čl. 2.) je poslovna suradnja između tužitelja i tuženika na području vanjskog oglašavanja na vanjskim površinama benzinskih postaja tuženika. Ugovorom je tuženik ovlastio predlagatelja osiguranja da na benzinskim postajama tuženika (koje benzinske postaje su definirane samim Ugovorom) postavi, održava i koristi oglasne površine, uz istovremenu obvezu plaćanja ugovorene naknade.

DOKAZ: Ugovor o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 od dana 20.9.2012. godine – prilog 1;
Aneks 1. Ugovora o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 od dana 20.9.2012. godine – prilog 2;

Tužitelj ističe kako je tuženik od početka pravnog odnosa sa tužiteljem temeljem Ugovora postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja odnosno protivno obvezama koje je preuzeo Ugovorom, a s isključivim ciljem da:

- tužitelja onemogućiti u ispunjenju njegovih obveza preuzetih ugovorom čija mogućnost ispunjenja isključivo ovisi (obzirom na sadržaj ugovornih odredbi) o ispunjenju obveza iz Ugovora od strane tuženika;
- da onemogućiti tužitelja u ostvarenju ekonomske svrhe zbog koje je zaključio Ugovor,

a kako bi u konačnici tuženik:

- tužitelju izdao račune na ime naknada za korištenje oglasnih površina u razdoblju od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine protivno odredbama čl. 12. i 13. Ugovora odnosno čl. 3. njegovog Aneksa 1., neosnovano zahtjevajući plaćanje iznosa naknade na koju po Ugovoru nema pravo;
- nakon što je tužitelj izjavio prigovor na predmetne račune ukazujući tuženiku kako nema pravo naplatiti cjelokupan iznos iz predmetnih računa, podnio na naplatu zadužnice izdane od strane tužitelja protivno odredbama čl. 14. Ugovora;
- neosnovano raskinuo Ugovor i njegov Aneks 1. pozivajući se na navodno neispunjenje obveza iz Ugovora od strane tužitelja.

DOKAZ: računi izdani od strane tuženika za razdoblje od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine – prilog 3;
prigovor tužitelja na račune tuženika – prilog 4;
obavijest tuženika o raskidu Ugovora od dana 17.3.2014. godine – prilog 5;

Tužitelj ističe kako je sve obeze (čije je ispunjenje bilo objektivno moguće) koje je preuzeo Ugovorom i njegovim Aneksom 1. u cijelosti ispunio, dok nije bio u mogućnosti ispuniti one obveze čija je mogućnost ispunjenja isključivo ovisila o postupanju tuženika odnosno o urednom ispunjenju obveza iz Ugovora od strane tuženika. Dakle, tuženik namjerno nije ispunjavao svoje obveze iz Ugovora kako bi tužitelja onemogućio u ispunjenju njegovih obveza iz Ugovora i isti raskinuo.

Obzirom da se u predmetnom slučaju nisu ostvarili uvjeti za raskid Ugovora, tužitelj smatra kako pravni odnos između tužitelja i tuženika temeljem Ugovora i njegovog Aneksa 1. i dalje postoji.

Tužitelj ističe kako tuženiku ne duguje ništa, već je naprotiv tuženik dužan tužitelju naknaditi štetu koju je tužitelju prouzročio svojim nesavjesnim postupanjem, kako stvarnu tako i u vidu izmakle dobiti.

Tužitelj će u nastavku ove tužbe ilustrirati naprijed navedeno nesavjesno postupanje tuženika opisujući posebno svaku pojedinu povredu Ugovora od strane tuženika.

- II. Nedostavljanje dokumentacije potrebne za legalizaciju postojećih 374 oglasnih površina odnosno za dobivanje odobrenja od nadležnih tijela za postavljanjem novih oglasnih površina (minimalno 626) – povreda čl. 4.1. Ugovora

Tužitelj i tuženik su prije zaključenja Ugovora bili u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji zaključenim dana 28.3.2002. godine (nastavno: Prethodni ugovor) koji je prestao važiti 21.3.2010. godine.

Temeljem Prethodnog ugovora tužitelj je na benzinskim postajama tuženika postavio 37 panoa za oglašavanje (billboard) i 179 samostojećih svjetlećih vitrina (city light) sa ukupno 374 oglasne površine, te je temeljem Ugovora ovlašten na korištenje istih uz naknadu koju je dužan mjesečno plaćati tuženiku (visina naknade je regulirana Aneksom 1. Ugovora o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 od dana 20.9.2012. godine) te uz obvezu da u vremenskom razdoblju od jedne godine, računajući od dana zaključenja Ugovora, isходи svu potrebnu dokumentaciju/suglasnosti od nadležnih tijela:

- za legalizaciju postojećih oglasnih površina;
- za postavljanje na benzinskim postajama tuženika minimalno još 626 oglasnih površina, tako da ukupan broj oglasnih površina bude minimalno 1000 (čl. 2.2. Ugovora).

Tužitelj ističe kako je ekonomsko opravdanje odnosno ekonomsku isplativost poslovne suradnje sa tuženikom temeljio isključivo na naprijed navedenoj obvezi i ovlasti da na benzinskim postajama tuženika postavi još minimalno 626 oglasnih površina te da ih ekonomski iskorištava, a sukladno tenderu tužitelja na „Upit za ponudu – oglašavanje na vanjskim površinama BP INA, d.d. na području RH“ tuženika od 16.3.2010. godine.

DOKAZ: Upit za ponudu – oglašavanje na vanjskim površinama BP INA, d.d. na području RH tuženika od 16.3.2010. godine – prilog 6;
tender tužitelja od 25.3.2010. godine – prilog 7;

Tužitelj je mogao ispuniti svoju obvezu odnosno ostvariti svoje ovlaštenje (te ostvariti i ekonomsku svrhu poslovne suradnje s tuženikom) da postavi još minimalno 626 oglasnih površina isključivo pod uvjetom da mu tuženik dostavi svu potrebnu dokumentaciju vezanu za benzinske postaje, iz razloga što je tuženik kao vlasnik benzinskih postaja jedini raspolagao dokumentacijom koju je tužitelj trebao priložiti svojim zahtjevima za legalizacijom postojećih oglasnih površina odnosno zahtjevima za ishođenje dozvola od nadležnih tijela za postavljanjem novih oglasnih površina. Iz navedenog razloga tuženik se čl. 4.1. Ugovora obvezao na aktivnu suradnju s tužiteljem na način da će dati tužitelju:

- pisanu punomoć da u ime INA d.d. isходи sve potrebne suglasnosti i dozvole za postavljanje oglasnih površina;
- pisanu suglasnost za postavljanje oglasnih površina posebno za svaku BP INA-e, s naznakom mikro-lokacije na koju se ista mora postaviti;
- predati svu dokumentaciju vezanu uz BP INA-e koja je potrebna EKO MEDIA-i za ishođenje potrebnih dozvola/suglasnosti, odnosno postavljanje oglasnih površina (kopiju katastarskog plana i zemljišno-knjižni izvadak, ne stariji od 6 mjeseci) i tlocrt BP INA-e sa ucrtanim S zonama ili geodetsku podlogu.

sve u roku od 7 dana ili ukoliko isto nije moguće, u dodatnom roku od 2 dana pismeno se očitovati o razlozima nemogućnosti nedostavljanja istih.

DOKAZ: uvid u čl. 4.1. Ugovora – prilog 1;

Unatoč činjenici da je tužitelj odmah nakon zaključenja Ugovora odnosno dana 30.10.2014.² godine te tijekom cijele 2013. godine, sukladno čl. 19. Ugovora, tražio od tuženika da mu dostavi svu dokumentaciju potrebnu za legalizaciju postojećih oglasnih površina odnosno za dobivanje odobrenja/suglasnosti za postavljanje novih oglasnih površina, tuženik je do dana sastava ove tužbe tužitelju dostavio nepotpunu dokumentaciju koja se odnosi na samo 105 benzinskih postaja tuženika (od ukupno 434 benzinske postaje) koja dokumentacija je potpuna za samo 3 benzinske postaje tuženika.

DOKAZ: dopis tužitelja od dana 30.10.2012. godine – zahtjev za dostavom dokumentacije – prilog 8;
Zapisnik sa sastanka održanog između tužitelja i tuženika dana 6.5.2013. godine – prilog 9;
Zahtjev tuženika za ishođenje dokumentacije od dana 2.7.2013. godine – prilog 10;
dopis tužitelja od dana 17.7.2013. godine – uvid u prilog 4;
dopis tuženika od dana 22.8.2013. godine – prilog 11;

Razvidno je da je tuženik na naprijed opisani način povrijedio obvezu preuzetu čl. 4.1. Ugovora, a na koji način je namjerno onemogućio tužitelja da ispuni svoju obvezu iz Ugovora - da legalizira postojeće oglasne površine odnosno da ishodi odobrenja/suglasnosti za postavljanje novih oglasnih površina. Navedenim postupanjem tuženika tužitelj je onemogućen i u ostvarivanju poslovnog cilja koji je tužitelj želio ostvariti zaključenjem Ugovora odnosno zbog kojega je i zaključio Ugovor sa tuženikom – ekonomsko iskorištavanje minimalno 1000 oglasnih površina na benzinskim postajama tuženika – a koji cilj je jedino ekonomski isplativ tužitelju obzirom na ugovorenu cijenu korištenja oglasnih površina. Tužitelj na ovome mjestu još jednom ističe kako su odredbe Ugovora koje se odnose na cijenu korištenja oglasnih površina od strane tužitelja dogovorene iz perspektive tužitelja kao korisnika minimalno 1000 oglasnih površina, a nikako iz perspektive tužitelja kao korisnika 137 oglasnih površina, koliko je oglasnih površina koristio u prosincu 2013. godine.

DOKAZ: račun tuženika br. 12368/INA/1 od dana 4.2.2014. godine za korištenje ukupno 137 oglasnih površina u prosincu 2013. godine – prilog 12;

Naprijed navedenim postupanjem tuženika tužitelju je prouzročena šteta u vidu izmakle dobiti, koju dobit bi tužitelj temeljem Ugovora ostvario da je tuženik uredno ispunio svoju obvezu iz čl. 4.1. Ugovora. Dakle, da je tuženik uredno ispunio svoju obvezu iz čl. 4.1. Ugovora, tuženik bi najkasnije u roku od jedne godine od dana zaključenja Ugovora (odnosno do dana 20.9.2013. godine) ishodio sve dozvole za postavljanje novih 626

oglasnih površina, te bi od dana 20.9.2013. godine bio u mogućnosti ekonomski iskoristivati najmanje 1000 oglasnih površina.

Dakle, izmakla dobit tužitelja u predmetnom slučaju, u periodu od 20.9.2013. godine do 1.1.2015. godine iznosi **9.025.868,20 kn** (ovaj iznos predstavlja protuvrijednost iznosa od 1.174.482,59 EUR na dan podnošenja tužbe prema prodajnom tečaju HNB-a, obzirom da je tužitelj izračun izmakle dobiti koji prilaže ovoj tužbi sačinio u eurima), a predstavlja razliku između očekivanih prihoda koje bi tužitelj ostvario korištenjem 1000 oglasnih površina od dana 20.9.2013. godine do dana sastava ove tužbe i stvarno ostvarenih prihoda koje je tužitelj ostvario od dana 20.9.2013. godine do dana sastava ove tužbe.

DOKAZ: izračun izmakle dobiti tužitelja u periodu od dana 20.9.2013. godine do dana sastava ove tužbe – prilog 13;
                               financijsko knjigovodstveno vještačenje na okolnost visine štete
                               odnosno izmakle dobiti u razdoblju od 20.9.2013. godine do sastava
                               ove tužbe;

III. Izdavanje računa od strane tuženika protivno odredbama čl. 12. i 13. Ugovora odnosno čl. 3. njegovog Aneksa 1.

Od samog početka poslovnog odnosa sa tuženikom, tužitelj (radi nesavjesnog postupanja tuženika) nije bio u mogućnosti u potpunosti ekonomski iskoristiti postojeće oglasne površine. Kao što je već navedeno u prethodnoj točki ove tužbe, tužitelj je od početka poslovnog odnosa sa tuženikom raspolagao sa 179 samostojećih svjetlećih vitrina (city light). Sam naziv predmetnih oglasnih površina ukazuje na činjenicu da iste moraju biti osvijetljene odnosno da iste ostvaruju svrhu isključivo ako su osvijetljene.

Tužitelj je od samog početka poslovnog odnosa ukazivao tuženiku na činjenicu kako više od polovice samostojećih svjetlećih vitrina nije osvijetljeno (na dan 31.3.2013. godine neosvijetljeno je bilo 116 samostojećih svjetlećih vitrina) te zahtijevao od tuženika da poduzme sve što je potrebno da se iste osvijetle, a kako bi tužitelj bio u mogućnosti iste ponuditi svojim komitentima.

DOKAZ: dopis tužitelja od dana 12.12.2012. godine – prilog 14;
                               dopis tužitelja od dana 15.4.2013. godine – prilog 15;
                               zapisnik sa sastanka održanog između tužitelja i tuženika dana 6.5.2013.
                               godine – uvid u prilog 9;
                               dopis tuženika od dana 3.7.2013. godine – prilog 16;
                               dopis tužitelja od dana 17.7.2013. godine – uvid u prilog 4;

Unatoč postignutim dogovorima sa tuženikom odnosno unatoč njegovom uvjerenju da će poduzeti sve što je potrebno kako bi se osvijetlile neosvijetljene samostojeće svjetleće vitrine, tuženik nije poduzeo ništa odnosno nije omogućio osvijetljavanje oglasnih površina. Nadalje, na određenom broju bezninskih postaja, a u odnosu na manji broj samostojećih svjetlećih vitrina koje su bile osvijetljene, tuženik nije omogućio osvijetljenje oglasnih

površina izvan radnog vremena benzinskih postaja, čime je onemogućeno njihovo ekonomsko iskorištavanje u potpunosti.

Ne samo da tuženik nije poduzeo ništa kako bi tužitelju omogućio puno ekonomsko iskorištavanje postojećih oglasnih površina, već je tužitelju izdao račune (naknada za period od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine) protivno odredbama čl. 12. i 13. Ugovora odnosno čl. 3. njegovog Aneksa 1., u kojim računima je zaračunata naknada za korištenje i neosvijetljenih samostojećih svjetlećih vitrina kao da su osvjetljene, iako iste radi nesavjesnog postupanja tuženika tužitelj nije mogao iskorištavati u punom opsegu, odnosno unatoč činjenici da je radi njihove neiskoristivosti promjenjena njihova klasifikacija pa time i cijena korištenja.

DOKAZ: računi izdani od strane tuženika za razdoblje od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine – uvid u prilog 3;
prigovor tužitelja na račune tuženika – uvid u prilog 4;

Iz predmetnih računa je razvidno kako je tuženik za navedeni period izdao račune u ukupnom iznosu od 495.951,39 kn, od kojeg iznosa je, temeljem naprijed navedenog sporno 195.951,39 kn. Dakle, tužitelj ističe kako je u predmetnom periodu tuženik imao pravo naplatiti iznos od 300.000,00 kn na ime naknade za korištenje oglasnih površina, dok mu je namiren iznos od 409.514,06 kn.

DOKAZ: kartica prometa po računu tužitelja u periodu od listopada 2012. godine do 6.2.2014. godine – prilog 17;

Slijedom navedenog, tužitelj tuženiku ne duguje ništa, već je preplatio naknadu za korištenje oglasnih površina za period od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine za iznos od 109.514,06 kn.

Nadalje, tuženik je dana 3.2.2014. godine izdao račun za listopad 2013. godine, a dana 4.2.2014. godine račune za studeni i prosinac 2013. godine u ukupnom iznosu od 74.155,48 kn. Obzirom na naprijed navedeni preplaćeni iznos i ovi računi su podmireni, dok je tuženik bez osnove stekao iznos od **35.358,58 kn.**

DOKAZ: računi izdani od strane tuženika za razdoblje od listopada do prosinca 2013. godine – prilog 18;

Tužitelj ističe kako unatoč naprijed navedenom tuženik zadužnice izdane od strane tužitelja do dana sastava ove tužbe nije povukao s naplate, te kako je dana 17.3.2014. godine neosnovano raskinuo Ugovor neutemeljeno izjavivši kako ga raskida jer tužitelj nije podmiriio dug po računima izdanim od strane tuženika, iako je iz naprijed navedenog razvidno kako je tužitelj u cijelosti ispunio svoju obvezu iz Ugovora koja se odnosi na plaćanje naknade za korištenje oglasnih površina.

Radi nepostupanja tuženika po ponavljanim zahtjevima tužitelja da se osvijetle neosvijetljene samostojeće svjetleće vitrine tužitelj je pretrpio i štetu u vidu izmakle dobiti iz razloga što nije bio u mogućnosti ekonomski iskoristavati u punom obujmu neosvijetljene vitrine. Da je tuženik postupio savjesno tužitelj bi bio u mogućnosti svojim komitentima prodati svih 179 samostojećih svjetlećih vitrina po punoj cijeni, a kako tuženik nije postupao savjesno na strani tužitelja je nastala šteta u vidu izmakle dobiti u iznosu od **1.404.877,80 kn** (ovaj iznos predstavlja protuvrijednost iznosa od 182.808,40 EUR na dan podnošenja tužbe prema prodajnom tečaju HNB-a, obzirom da je tužitelj izračun izmakle dobiti koji prilaže ovoj tužbi sačinio u eurima), koji iznos predstavlja razliku između prodajne cijene osvijetljenih vitrina koja se mogla očekivati po redovnom tijeku stvari da je tuženik ispunio svoju obvezu i stvarno ostvarene dobiti od prodaje predmetnih vitrina.

DOKAZ: izračun izmakle dobiti tužitelja u periodu od listopada 2012. godine do prosinca 2013. godine – prilog 19;
                               financijsko knjigovodstveno vještačenje na okolnost visine štete odnosno izmakle dobiti u periodu od listopada 2012. godine do prosinca 2013. godine;

IV. Neobještavanje tužitelja o rekonstrukcijama/radovima na benzinskim postajama tuženika

U pojedinim slučajevima rekonstrukcija/radova na benzinskim postajama tuženika isti nije, a suprotno načelu savjesnosti i poštenja, o tome prethodno obavijestio tužitelja, a niti je obavijestio svoje izvođače radova o postojanju oglasnih površina tužitelja na benzinskim postajama koje će se rekonstruirati, uslijed čega su neke oglasne površine koje koristi tužitelj trajno uništene.

Tako je tužitelj, tek nakon obavljenih radova rekonstrukcija benzinskih postaja tuženika – BP Marsonija-sjever, BP Kaštel Stari-sjever i BP Zagreb-Bukovačka – prilikom obilaska predmetnih oglasnih površina radi njihovog održavanja utvrdio kako su oglasne površine postavljene na navedenim benzinskim postajama tuženika, i to:

- evidencijski broj 1459 (BP Marsonija-sjever) ;
- evidencijski broj 1137, 1138, 1141, 1142 (BP Kaštel Stari-sjever);
- evidencijski broj 1001 (BP Zagreb-Bukovačka),

trajno uništene.

DOKAZ: dopis tužitelja od dana 19.9.2012. godine – za BP Zagreb-Bukovačka – prilog 20;
                               dopisi tužitelja i fotografije u svezi oštećenih oglasnih površina na BP Kaštel Stari-sjever – prilog 21;

Naprijed opisanim nesavjesnim postupanjem tuženika tužitelju je nastala šteta u iznosu od **110.175,00 kn**, a koji iznos predstavlja trošak nabavke šest komada novih oglasnih površina i njihovo postavljanje.

DOKAZ: dopis tužitelja od 27.1.2014. godine s priloženim računom tužitelja br. 64/EKMD/01 – prilog 22;

V. Postavljanje oglasnih površina od strane tuženika na lokacijama koje su prepuštene tužitelju na način da se njima zaklanjaju oglasne površine tužitelja

Tuženik je protivno načelu savjesnosti i poštenja postavljao nove oglasne površine na način da je istima zaklonio od pogleda oglasne površine tužitelja, čime je onemogućio tužitelja da koristi svoje oglasne površine odnosno smanjio njihovu tržišnu vrijednost.

Tuženik je na navedeni način postupio na sljedećim benzinskim postajama:

- BP Velika Mlaka jug;
- BP Zagreb-Maksimirska jug;
- BP Zagreb-Aleja Bologne;
- BP Split-Pojišan;
- BP Poreč-Vukovarska;
- BP Varaždin-Međimurska;
- BP Slavonski Brod-Svačićeva;

DOKAZ: fotografija BP Velika Mlaka jug – prilog 23;
 fotografija BP Zagreb-Maksimirska jug – prilog 24;
 fotografija BP Zagreb-Aleja Bologne – prilog 25;
 fotografija BP Split-Pojišan – prilog 26;
 fotografija BP Poreč-Vukovarska – prilog 27;
 fotografija BP Varaždin-Međimurska – prilog 28;
 fotografija BP Slavonski Brod-Svačićeva – prilog 29;

Navedeno postupanje tuženika poduzeto je s isključivim ciljem onemogućavanja tužitelja da ostvari očekivani prihod i ispuni sve svoje obveze iz Ugovora.

VI. Slijedom svega navedenog u prethodnim točkama ove tužbe, tužitelj predlaže sudu da nakon provedenog postupka donese sljedeće

P R E S U D A

1. Utvrđuje se da postoji pravni odnos između tužitelja i tuženika temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 i Aneksa 1. Ugovora o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 zaključenih dana 20.9.2012. godine između tužitelja i tuženika.

2. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana povuče s naplate bjanko zadužnice izdane od strane tužitelja, i to bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4952/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4953/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4954/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4955/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4956/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4957/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4958/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4959/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4960/12.
3. Nalaže se tuženiku da tužitelju s osnova stečenog bez osnove vrati iznos od 35.358,58 kn sa zateznim kamatama koje teku:
  - na iznos od 23.304,91 kn od dana 1.1.2014. godine do isplate,
  - na iznos od 12.053,67 kn od dana 6.2.2014. godine do isplate,u visini stope određene čl. 29. ZOO-a i to prema eskontnoj stopi HNB-a uvećanoj za 5 postotnih poena, sve u roku od 8 dana.
4. Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime naknade štete plati iznos od 10.540.921,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:
  - na iznos od 122.549,13 kn od dana 1.11.2012. godine do isplate;
  - na iznos od 147.830,47 kn od dana 1.12.2012. godine do isplate;
  - na iznos od 80.813,73 kn od dana 1.1.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 146.290,09 kn od dana 1.2.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 148.270,58 kn od dana 1.3.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 144.361,54 kn od dana 1.4.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 136.026,19 kn od dana 1.5.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 134.584,87 kn od dana 1.6.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 90.496,26 kn od dana 1.7.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 78.551,58 kn od dana 1.8.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 76.455,42 kn od dana 1.9.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 98.647,94 kn od dana 1.10.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 460.947,66 kn od dana 1.11.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 666.176,27 kn od dana 1.12.2013. godine do isplate;
  - na iznos od 785.834,47 kn od dana 1.1.2014. godine do isplate;
  - na iznos od 103.736,62 kn od dana 1.2.2014. godine do isplate;
  - na iznos od 132.570,18 kn od dana 1.3.2014. godine do isplate;

- na iznos od 232.989,28 kn od dana 1.4.2014. godine do isplate;
- na iznos od 544.750,84 kn od dana 1.5.2014. godine do isplate;
- na iznos od 664.543,53 kn od dana 1.6.2014. godine do isplate;
- na iznos od 934.938,95 kn od dana 1.7.2014. godine do isplate;
- na iznos od 983.421,53 kn od dana 1.8.2014. godine do isplate;
- na iznos od 1.047.508,83 kn od dana 1.9.2014. godine do isplate;
- na iznos od 587.536,24 kn od dana 1.10.2014. godine do isplate;
- na iznos od 437.546,45 kn od dana 1.11.2014. godine do isplate;
- na iznos od 662.186,62 kn od dana 1.12.2014. godine do isplate;
- na iznos od 781.180,76 kn od dana 1.1.2015. godine do isplate;

u visini stope određene čl. 29. ZOO-a i to prema eskontnoj stopi HNB-a uvećanoj za 5 postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

5. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak za zateznim kamatama koje teku na iznos dosuđenog troška od dana donošenja rješenja o trošku do isplate u visini stope određene čl. 29. ZOO-o i to prema eskontnoj stopi HNB-a uvećanoj za 5 postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

VII. Ukoliko naslovni sud nakon provedenog postupka utvrdi kako su prednji tužbeni zahtjevi (koji su postavljeni kao glavni) neosnovani, a iz razloga što pravni odnos između tužitelja i tuženika temeljem Ugovora ne postoji radi toga što je tuženik isti raskinuo (unatoč činjenici da u predmetnom slučaju nisu ostvarene pretpostavke za raskid propisane odredbama čl. 21. Ugovora), tužitelj u nastavku podredno i opreza radi, temeljem odredbe čl. 188. st. 2. Zakona o parničnom postupku, postavlja drugi (eventualni) zahtjev kojim zahtjeva od tuženika naknadu štete u vidu izmakle dobiti koju bi tužitelj po redovnom tijeku stvari ostvario u desetogodišnjem periodu važenja Ugovora, a kako je i stipulirano odredbom čl. 25.2. istog.

Kako je navedenom odredbom čl. 25.2. Ugovora stipulirano da se isti zaključuje na vrijeme od 10 godina, te kako iz prednjih navoda jasno proizlazi da tužitelj nije prouzročio ili skrivio raskid Ugovora, postupanjem tuženika (neosnovanim raskidom Ugovora) tužitelj je spriječen da svoju imovinu poveća putem prihoda koje bi ostvario da je Ugovor na snazi za vrijeme kako je ugovoreno naprijed citiranom odredbom. Dakle, tužitelj bi prema redovnom tijeku u desetogodišnjem periodu važenja Ugovora ostvario dobit u iznosu od **95.497.608,30 kn** (ovaj iznos predstavlja protuvrijednost iznosa od 12.426.536,29 EUR na dan podnošenja tužbe prema prodajnom tečaju HNB-a, obzirom da je tužitelj izračun izmakle dobiti koji prilaže ovoj tužbi sačinio u eurima).

Ukoliko naprijed navedenom iznosu štete pribrojimo iznos stvarne štete iz točke IV. ove tužbe u iznosu od 110.175,00 kn, ukupan iznos nastale štete iznosi 95.607.783,30 kn.

DOKAZ: izračun izmakle dobiti tužitelja u periodu od listopada 2012. godine do listopada 2022. godine;

financijsko knjigovodstveno vještačenje na okolnost visine štete odnosno izmakle dobiti u periodu od listopada 2012. godine do prosinca 2013. godine;

Stoga tužitelj predlaže sudu da nakon provedenog postupka, ukoliko utvrdi da tužbeni zahtjevi postavljeni u točki VI. ove tužbe nisu osnovani, donese sljedeće

PRESUDA

1. Nalaže se tuženiku INA-INDUSTRIJA NAFTE, d.d., Zagreb, Avenija V. Holjevca 10, OIB 27759560625 da tužitelju EKO MEDIA d.o.o., Zagreb, Kneza Borne 3, OIB 54040058240 na ime naknade štete plati iznos od 95.607.783,30 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na isti iznos od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, u roku od 8 dana.
2. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana povuče s naplate bjanko zadužnice izdane od strane tužitelja, i to bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4952/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4953/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4954/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4955/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4956/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4957/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4958/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4959/12, bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta dana 1.10.2012. godine pod posl. br. OV-4960/12.
3. Nalaže se tuženiku da tužitelju s osnova stečenog bez osnove vrati iznos od 35.358,58 kn sa zateznim kamatama koje teku:
  - na iznos od 23.304,91 kn od dana 1.1.2014. godine do isplate,
  - na iznos od 12.053,67 kn od dana 6.2.2014. godine do isplate,u visini stope određene čl. 29. ZOO-a i to prema eskontnoj stopi HNB-a uvećanoj za 5 postotnih poena, sve u roku od 8 dana.
4. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak za zateznim kamatama koje teku na iznos dosuđenog troška od dana donošenja rješenja o

trošku do isplate u visini stope određene čl. 29. ZOO-o i to prema eskontnoj stopi HNB-a uvećanoj za 5 postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

TROŠAK:

Sastav tužbe:	100.000,00 kn
+ pdv 25%	25.000,00 kn
sudska pristojba	5.000,00 kn
Ukupno:	130.000,00 kn

EKO MEDIA d.o.o.
po punomoćniku:

GLAMUZINA & GROŠETA
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ANTE GLAMUZINA
ODVJETNIK
KRAJIŠKA 27, HR-10000 ZAGREB • T: +385 1 3909 530 2